

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2957

гр. София, 22.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Х. Лазаров

Членове: Женя Димитрова

Николай Ст. Метанов

като разгледа докладваното от Х. Лазаров Въззивно частно гражданско дело № 20221000503245 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа вр. с чл. 248, ал. 3, изр. 2 от ГПК, съгласно т. 24 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г по тълкувателно дело № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС.

Образувано е по частна жалба от „Чех агро“ ООД, ЕИК 202745429, чрез адв. Я. срещу определение № 319 от 29.08.2022г., по т.д. № 20221400900018 по описа на ВрОС, с което е оставена без уважение молбата му по [чл. 248, ал. 1 от ГПК](#), за изменение в частта за разноските на постановено по делото прекратително определение № 248 от 17.06.2022г.

Частният жалбоподател/ответникът - „Чех агро“ ООД счита, че обжалваното определение е незаконосъобразно и неправилно. Твърди, че след подаването на молбата от ищеца/кредитора – „Мек Балкан“ ООД и присъединения кредитор, но преди връчването на препис от нея, „Чех агро“ ООД е изплатил задълженията си към кредитора иницирал производството по чл. 625 от ТЗ. Кредиторите депозирали откази от иска и оттеглили молбите за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника – „Чех агро“ ООД. Съдът по несъстоятелността прекратил производството по делото, но отказал да присъди разноси на ответното търговско дружество. Развива подробни съображения за характера на производството по несъстоятелност, какво следва да установи кредитора и тежестта на доказване на ответника за оборване на презумпциите по чл. 608 от ТЗ. Счита, че съществуването на активна процесуална легитимация на ищеца към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, не било достатъчно основание да се приеме, че ответникът е станал повод за завеждане на делото и не му се следвали разноси по чл. 78, ал. 2 от ГПК. Твърди, че производството по несъстоятелност било особено и се различавало от производството по предявен осъдителен иск, поради което на ответника се дължали разноси при неговото прекратяване. На следващо място твърди, че приложение следвало да намери санкцията на чл. 631а от ТЗ за недобросъвестни кредитори.

Моли въззивния съд да отмени обжалваното определение по чл. 248 ГПК и да му присъди разноски в размер на 1 440 лева.

Насрещната страна по частната жалба/ищецът – „Мек Балкан“ ООД, ЕИК 113590107 е подал в срок писмен отговор на частната жалба. Счита, че частната жалба е неоснователна, а обжалваното определение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Частната жалба е подадена от надлежна страна в срока по чл. 248, ал. 3 вр. с [чл. 259, ал. 1 от ГПК](#), срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

По делото е безспорно установено, че на 07.01.2022г. „Мек Балкан“ ООД е подал молба на за откриване на производство по несъстоятелност срещу „Чех агро“ ООД. На 17.01.2022г. по делото е постъпила молба от управителя на ответника/л. 35/, с която е заявил, че е узнал за исковата молба и е посочил съдебен адрес за връчване на уведомления и книга. Препис от исковата молба е връчен на ответника на 07.02.2022г., който е подал в срок писмен отговор. В този отговор твърди, че всички дължими суми на кредитора са били заплатени още на 01.02.2022г.

В случай на оттегляне на иска, вследствие извършено плащане на главници и лихви след неговото предявяване, отговорен за разноските е ответникът. Този извод се налага по аргумент от разпоредбата на чл. 78 ал.2 от ГПК, ответникът с извънпроцесуалното си поведение е дал повод за завеждане на делото и необходимостта от съдебна намеса. Преценката в тази насока се основава само на предприетото от ответника действие, индициращо последващо отпадане на задължението, което не представлява изследване на отношенията между страните по съществото на правния спор. В този смисъл е трайно установената и непротиворечива практика на съдилищата, която изцяло се споделя от настоящия съдебен състав.

Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на частния жалбоподател, че ответникът не е станал повод за завеждане на делото и му се следвали разноски, на основание чл. 78, ал. 4 от ГПК. Право на кредитора е да избере процесуалния ред за съдебна защита на своето нарушено право – производство по индивидуално или универсално принудително изпълнение. Противно на твърденията на частния жалбоподател, плащането на задълженията към кредитора е извършено едва след узнаването за образувано производство по чл. 625 от ТЗ, което е извършено с цел обосноваване и установяване на липса на активна процесуална легитимация, на лицето подало молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на частния жалбоподател, че производството по несъстоятелност било особено и се различавало от производството по предявен осъдителен иск, поради което на ответника се дължали разноски при неговото прекратяване. Ищецът по осъдителен иск и ищецът по молба за откриване на производство по несъстоятелност имат равни процесуални права, от които следват идентични правни

последници.

Ирелевантни за това производство са останалите твърдения на ответника, че следвало да се съобрази санкцията на чл. 631а от ТЗ за недобросъвестни кредитори. Тази санкция е предмет на друго специално исково производство и не може да се съобразява и прилага инцидентно от съда в това производство.

Предвид гореизложеното обжалваното определение е законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 319 от 29.08.2022г., по т.д. № 20221400900018 по описа на ВрОС, с което е оставена без уважение искането на „Чех агро“ ООД, ЕИК 202745429, за изменение по [чл. 248, ал. 1 от ГПК](#) в частта за разноските на прекратително определение № 248 от 17.06.2022г., по т.д. № 20221400900018 по описа на ВрОС,

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВКС, в едноседмичен срок от връчването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____